

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Кюстендил, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, VII-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Чавдар Андр. Тодоров

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРИНА АЛ. ХРИСТОВА като разгледа докладваното от Чавдар Андр. Тодоров Административно наказателно дело № 20241520200295 по описа за 2024 година

Й. Б. Я., с ЕГН *****, с адрес в с.Ж., ул.“****“ №*** обжалва наказателно постановление № 42-00009627/29.01.2024г, издадено от Директор на РД"АА" гр. София, с което на жалбоподателя, на основание чл.93б, ал.11 т.3о от ЗАвтПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за нарушение 88а, ал.4 ЗАвт.П.

Иска се отмяна на наказателното постановление, като се твърди несъставомерност на извършеното по посочените законови разпоредби, както и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказващият орган не изпраща представител в съдебно заседание и не е изразено становище по делото.

Като разгледа събраните по делото писмени и устни доказателства при условията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът прие за установено следното:

С АУАН № 02034 от 28.12.2023г г. е привлечен към административнонаказателна отговорност жалбоподателят, за това, че управлява МПС „***“ с рег.№***, кат. ***, обозначен с всички реквизити за лек таксиметров автомобил, с трайно закрепен открит знак „Такси“ на

определеното за това място, с включен ЕТАФП в режим заето, като извършва таксиметров превоз на 1 бр. пътник от кв.“Колуша“ до центъра на гр.Кюстендил.При извършена проверка е установено, че след 6 периода на управление с начало 09.30ч. на 12.12.2023г. и край 14.00 часа на 17.12.2023г. водачът Б. не е ползвал седмична почивка от най-малко 36 последователни часа.Ползвал е такава от 20 последователни часа с начало 14.00 часа на 17.12.2023г. до 10.00 часа на 18.12.2023г., което е с 20 часа по-кратко от необходимото.

Посочени са нарушените законови разпоредби-чл.88а, ал.4 ЗАП вр.чл.33, пр.3 от Наредба №34 от 06.12.1999 на МТ.

Съставеният АУАН е предявен и връчен на жалбоподателя непосредствено след съставянето му.

Въз основа на съставения АУАН на 29.01.2024г г. Директор на РД"АА" гр. София е издал атакуваното НП, в което са възпроизведени фактическите констатации по АУАН. Правната квалификация посочена в НП е 88а, ал.4 ЗАП и на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 500 лева, на осн. 93б, ал.11, т.3 ЗАП.

Наказателното постановление е връчено на 14.02.24 г. като на 27.02.2024г. е депозирана жалба срещу НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното: Жалбата е подадена в установения в чл. 59, ал. 2 ЗАНН срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна. Съображенията за това са следните:

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обосноваващи отмяната на атакуваното НП. Фактическата обстановка е описана ясно и недвусмислено и подвежда извършеното като нарушение по чл.88а, ал.4 ЗАП.

Актът и наказателното постановление са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по съставянето и

върчването им и съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, неговата правна квалификация и доказателствата, установяващи нарушението.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, така че да гарантират правото на защита на санкционираното лице.

Фактическата обстановка се установи от приложените по делото доказателства-копие от пътна книжка и показанията на св.К. и С..

Предвид установената фактическа обстановка и събраните доказателства, посочени по-горе, съдът намира, че жалбоподателят от формална страна е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл. 88а ал.4 от ЗАвтП, тъй като седмичната почивка на водачите, извършващи таксиметрови превози на пътници, е не по-малко от 36 последователни часа, като в Регламент ЕО 561/06 г. в чл. 4 б.Р е дадена дефиниция на понятието "период на управление" - означава общата продължителност на времето на управление от момента, в който водачът започва да управлява след период на почивка извън работно време или в работно време, до момента, в който той вземе почивка извън работно време или в работно време, а съгласно чл. 8, т.6 пр.последно седмичната почивка започва не по-късно от края на шест 24-часови периода от края на предишната седмична почивка. както се спомена по-горе действително нарушението е извършено, но същото се явява маловажно спрямо останалите случаи на административни нарушения от този вид. Касае се за неспазване на седмичната почивка, жалбоподателят не е наказван за други нарушения този вид, същевременно е в пенсионна възраст /на 80г./ и с таксиметров превоз осигурява прехраната си. Пътната книжка е прилежно водена и от нея данни за други нарушения също не се извеждат. От друга страна Видно от пътната книжка, същият работи по около 4 часа на ден, като най-голямо изминато разстояние за ден е 127 км., за периода. Предвид изложените обстоятелства нарушението се явява с изключително ниска степен на обществена опасност, липсват каквито и да е отегчаващи вината обстоятелства. При това положение предвиденото в чл. 93 б.Б ал.11, т.3 от ЗАвтП наказание дори и в минималния размер от 500 лв. глоба се явява несъразмерно тежко, както на обществената опасност на деянието, така и на дееца, предвид формалността на самото деяние, от него не са настъпили и други вредни последици. За поправянето и превъзпитанието на извършителя е било напълно достатъчно, според настоящия съд и преценявайки обстоятелствата по чл. 52, ал.4 от ЗАНН наказващият орган за настоящото нарушение да отчете маловажността на нарушението и да предупреди писмено или устно нарушителя, че при повторно нарушение, ще му бъде наложено наказание. Действително това

предупреждение не е равнозначно на оневиняване и деецът следва да е наясно, че то ще се приложи само веднъж. Отделно от това, именно посредством приложението на чл. 28 от ЗАНН съдът счита, че в настоящия случай, би се постигнал целения поправителен и превъзпиращ ефект на адм.наказателната превенция спрямо виновното лице.

При горното, съдът счита, че следва да се отмени обжалваното наказателно постановление, като на основание чл.63, ал.4 ЗАНН следва да се предупреди жалбоподателя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 42-00009627/29.01.2024г, издадено от Директор на РД"АА" гр. София, с което на Й. Б. Я., с ЕГН *****, с адрес в с.Ж., ул."*****" №***, на основание чл.93б, ал.11 т.3о от ЗАвтПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева за нарушение 88а, ал.4 ЗАвт.П.

На основание чл.63, ал.4 ЗАНН предупреждава Й. Б. Я., с ЕГН *****, с адрес в с.Ж., ул."*****" №***, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд гр. Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____